

Enskild motion

Motion till riksdagen 2016/17:725

av **Margareta Cederfelt (M)**

Hbtq och idrott

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om hbtq-frågor och idrott samt tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Hbtq-personer mår generellt sämre än jämnåriga heterosexuella. Enligt Folkhälsoinstitutet drabbas hbtq-ungdomar oftare av fetma på grund av stillasittande fritid, de röker mer, samtidigt som unga hbtq-kvinnor snusar och brukar alkohol i högre grad än jämnåriga heterosexuella kvinnor.

För att må bra såväl psykiskt som fysiskt är idrott en viktig komponent. Dock ska inte idrotten medverka till att människor mår sämre än när de började idrotta. Därför är det viktigt att studera Ungdomsstyrelsens siffror om ungas hälsa i samband med idrottande och skapa förutsättningar för att såväl äldre som yngre hbtq-personer ska kunna idrotta på sina egna villkor.

Enligt den ungdomsenkät som Ungdomsstyrelsen genomförde 2012 har 11 procent av hbtq-ungdomarna någon gång under det senaste halvåret känt rädsla i samband med aktiviteter i en idrottsförening. Motsvarande siffra bland heterosexuella ungdomar är en procent. Detta är mycket allvarligt. Ingen ung människa ska behöva vara rädd i idrottssammanhang på grund av sin sexuella läggning eller könsidentitet. 30 procent av de tillfrågade homo- eller bisexuella ungdomarna berättade också att de någon gång avstått från en fritidsaktivitet för att de varit rädda att bli illa bemötta. För heterosexuella ungdomar är den siffran 13 procent.

Ungdomsstyrelsens ungdomsenkät 2012 visar också att 40 procent av heterosexuella ungdomar idrottar varje vecka i förening jämfört med omkring 27 procent av hbtq-ungdomarna. Den största skillnaden uppvisar killarna där 38 procent av heterosexuella killar idrottar i förening mot 25 procent av de homo- eller bisexuella. Detta är illavarslande, eftersom idrott och hälsa är viktigt för en människas välbefinnande.

Idrott ska kunna ske på lika villkor. Det ska aldrig vara accepterat att en idrottsförening som finansieras via offentliga medel stöter bort hbtq-personer. Med

offentliga medel avses bidrag från kommun, landsting, stat och Allmänna arvsfonden. Det är centralt att idrottsföreningarna aktivt arbetar med frågor som rör homo- och transfobi. Vidare att varje idrottsklubb som tar emot bidrag från den offentliga sektorn har en hbtq-plan, där syftet med hbtq-planen kan jämföras med en jämställdhetsplan och där det framgår hur klubben ställer sig till hbtq-frågor. Föreningen ska arbeta med förebyggande frågor, men också hur de ska arbeta när en situation som förorsakats av homo- eller transfobi ska lösas rent praktiskt.

Regeringens regleringsbrev till Riksidrottsförbundet måste inkludera hbtq-frågor i linje med ovanstående målsättning.

Margareta Cederfelt (M)